

Tete's blues

Ricard Calvo i Duran

Q

Quan jo tenia quinze anys, ja volia fer-me soci de l'Acadèmia de Belles Arts, llavors encara al carrer de Sant Pau xamfrà amb el de l'Advocat Cirera. No recordo ara si va ser per raons econòmiques o estatutàries que vaig haver d'entrar-hi mitjançant una estratagema: apuntar-me a les Joventuts Musicals, en aquell temps aixoplugades a l'esmentada acadèmia.

En una de les matinals de jazz que vaig frequentar, vaig sentir-te per primera vegada. Venies de Barcelona i et deies Vicenç, però t'agradava que tots et diguéssim Tete, com a un germà gran. Eres vuit anys més gran que jo.

Les teves mans, tot lliscant per damunt les teclades com àgils coloms blancs, van endur-se'm en una volada màgica i van ensenyar-me a estimar el swing, el bebop, el cool...

Amb la teva música he festejat i he començat a envellir. A Sabadell, quan venies a la Faràndula, la meua esposa i jo no podiem pas faltarihi. Fins i tot, ja a la democràcia, vàrem sentir-te al carrer, junt al surtidor del Passeig, en una Festa Major. Feies un blues de Thelonius Monk.

A Barcelona -ara torno a la meua joventut-, apareixies sorpresivament a última hora, l'hora "golfa", al Rigat; t'asseies al piano de l'orquestra de Jaume Camino i, llavors, el ball es convertia en una autèntica jam-session amb base als ritmes afroamericans.

T'hem sentit al Jamboree, a la Cova del Drac, al Palau de la Música, a Terrassa... Amb l'Elia Fleta, primer, i amb la Núria Feliu després, mentre tot acompanyant la Núria escoltaves amb un auricular minúscul els partits del teu Barça. Fins i tot alguna vegada se t'escapava un estentori "GOOOOOOL!" entre una corxera puntejada i una doble corxera amb accent.

T'hem vist en directe, tocant Monk i Ellington, amb els teus fidels músics Ricard Roda, Neils Pedersen, Eric Peter, Billy Brooks, Horacio Fumero, Peer Wyboris...

T'he escoltat en disc, formant duets amb personalitats de talla que van des del trompetista

Dizzy Gillespie fins a la jove "cantaora" Mayte Martín. A qualsevol botiga de discs del món he vist enregistraments teus, amb les principals big bands nordamericanes de swing.

Ara ja ets un immortal: el teu bon amic Teddy Bautista ha dit que ets irrepertible. Que ets el punt culminant del jazz europeu. Que ets el gran pianista espanyol, com Andrés Segovia ha estat el gran guitarrista i Pau Casals el gran violoncel·lista.

No fa gaire, en aquestes mateixes pàgines, i en ocasió de la mort d'un altre gran intèrpret, Narciso Yepes, parlava al final d'un adagio interpretat per una orquestra d'àngels músics: ara toquen aquell blues del Thelonius que tu feies sempre. Des d'aquí el sento, i des d'ara, per a mi, serà el blues de Tete Montoliu; el Tete's Blues.

EL CINEMA A CASA

DEMANA UNA DEMOSTRACIÓ

DOLBY SURROUND
PROLOGIC

CREUS

Alta Fidelitat - Video - TV - So professional

Horta Novella, 128 - 08201 SABADELL - Tel. 725 85 68 - Fax 727 28 81

PARKING DUMO GRATUIT